

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Komisję zasady dobrej administracji i spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia w wyniku braku udzielenia odpowiedzi na wniosek skarżących na podstawie pkt 37 wytycznych Komisji zgodnie z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywnien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1/2003 ⁽¹⁾ (zwanych dalej „wytycznymi”).
  - W toku postępowania administracyjnego przed Komisją skarżący złożyli jej wniosek o obniżenie grzywny w świetle „szczególnych okoliczności” w rozumieniu pkt 37 wytycznych. Zespół Komisji rozpatrujący sprawę nie odpowiedział na ten wniosek, a Komisja nie wspominała o tym w swej decyzji. Skarżący muszą przyjąć założenie, że służby Komisji albo w ogóle nie rozpatrzyły ich wniosku, albo nie przedłożyły swej oceny komitetowi doradczemu i kolegium komisarzy celem jej weryfikacji. W konsekwencji nie można wykluczyć, że gdyby tak uczyniły, nałożona ostatecznie na skarżących grzywna mogłaby być niższa. Komisja narusza z tego powodu zasadę dobrej administracji i spoczywający na niej obowiązek uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący błędu popełnionego przez Komisję przez to, że Komisja nie zastosowała metody przewidzianej w wytycznych celem obniżenia grzywny nałożonej na skarżących w świetle szczególnych okoliczności sprawy i roli skarżących. „Szczególne okoliczności” w rozumieniu pkt 37 wytycznych są następujące:
  - skarżący, którzy uzyskują większość swoich przychodów z jednego produktu (napędy dysków optycznych), zdywersyfikowali swoją działalność w 2014 r., to jest w roku przyjętym przez Komisję jako rok referencyjny dla obliczenia maksymalnej stawki 10 % ustanowionej w art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003.
  - skarżący jako jedyni spośród ukaranych przedsiębiorstw kontynuują działalność na rynku napędów dysków optycznych a wysokość nałożonej na nich grzywny wpłynie negatywnie na ich zdolności trwałego zaopatrywania klientów na tym rynku; oraz
  - skarżący znajdują się w niepewnej sytuacji finansowej, podejmując jednocześnie znaczne wysiłki celem pokonania swoich trudności finansowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2016 r. – Awg Allgemeine Warenvertriebs/OHIM – Takko (Southern Territory 23°48'25"S)

(Sprawa T-6/16)

(2016/C 098/66)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Awg Allgemeine Warenvertriebs GmbH (Köngen, Niemcy) (przedstawiciel: adwoka T. Sambuc)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Takko Holding GmbH (Telgte, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Southern Territory 23°48'25"S” – wspólnotowy znak towarowy nr 10 099 554

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 listopada 2015 r. w sprawie R 735/2015-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmiana zaskarżonej decyzji poprzez oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 10 099 554 Southern Territory 23°48'25"S.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 stycznia 2016 r. – Toshiba Samsung Storage Technology i Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Komisja

(Sprawa T-8/16)

(2016/C 098/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toshiba Samsung Storage Technology Corp. (Tokio, Japonia) i Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (Gyeonggi-do, Republika Korei) (przedstawiciele: M. Bay, J. Ruiz Calzado, A. Aresu i A. Scordamaglia-Tousis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności całości lub części decyzji Komisji z dnia 21 października 2015 r. w sprawie AT.39639 – Napędy dysków optycznych, dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG;
- w dalszej kolejności lub alternatywnie – istotne obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżących;
- obciążenie Komisji kosztami; oraz
- wydanie wszelkich innych rozstrzygnięć, jakie mogą okazać się stosowne w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia istotnych wymogów proceduralnych i prawa skarżących do obrony ze względu na niespójną kwalifikację prawną zachowania, sprzecznego lub co najmniej niewystarczającego uzasadnienia dotyczącego kwalifikacji prawnej zarzucanego naruszenia, brak umożliwienia dostępu do dowodu uwalniającego oraz przywołanie w zaskarżonej decyzji wielu okoliczności prawnych i faktycznych, które nie zostały przedstawione w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów.